

aceea va ajunge să exclame: Vai mie dacă nu vestesc Evanghelia! Mai mult, el își înțelege întreaga lucrare misionară de evanghelizare ca pe o slujire: m-am făcut sclavul tuturor ca să-i câștig pe cât mai mulți. Am devenit slab pentru cei slabi, ca să-i câștig pe cei slabi. M-am făcut totul pentru toți, ca să-i câștig măcar pe unii. Tot acest efort al misionarilor are menirea de a ne pune pe noi în contact cu Evanghelia lui Isus Cristos și chiar cu Isus Cristos însuși. Ne rămâne nouă să ne lăsăm vindecați și eliberați de rău.

Pr. dr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 7-14 februarie 2021

7	D	DUMINICA A V-A D.P.A.; Sf. Richard, rege; Fer. Ana Maria Adorni, clg.
8	L	Ss. Ieronim Emiliani *; Iosefina Bakhita, fc. *
9	M	Sf. Apolonia, fc. m.
10	M	Sf. Scolastica, fc. **
11	J	Sf. Fc. Maria de la Lourdes *
12	V	Ss. Martiri din Abitinia
13	S	Sf. Martinian, pustnic
14	D	DUMINICA A VI-A D.P.A.; Ss. Ciril, clg. și Metodiu, ep., patroni ai Europei; Valentin, pr. m.

Gândul săptămânii

“Deschise sau împreunate: o frumoasă călăuză pentru mâini.”
(Fericitul Vladimir Ghika)

© 2021 don Giovanni Bertini

Foia
LITURGICĂ

7 februarie 2021 • DUMINICA A V-A D.P.A. • Sf. Richard, rege; Fer. Ana Maria Adorni, clg.

LECTURA I

Sunt chinuit de coșmaruri de seara, până la revărsatul zorilor.

Citire din cartea lui Iob 7,1-4.6-7

În zilele acelea, Iob a zis: “Oare nu este numai zbcium pentru om pe pământ și zilele sale nu sunt ca zilele celui tocmit? După cum sclavul tânjește după umbră și cel tocmit așteaptă plata lui, așa este moștenirea mea: luni zadarnice și nopți de chin mi-au fost rânduite. Dacă mă culc, îmi spun: «Când mă voi ridica?» Dar noaptea se lungeste și mă satur de zvârcolire până în zori. Zilele mele trec mai repede decât suveica și se termină fără speranță. Amintește-ți că zilele mele sunt o suflare și ochii mei nu se vor mai întoarce să vadă binele!”

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 146-147(147),1-2.3-4.5-6 (R.: cf. 3a)

R.: Domnul este mângâiere în orice suferință.

sau:

Aleluia.

Lăudați-l pe Domnul, pentru că bine este să-i cântăm psalmi Dumnezeului nostru; pentru că plăcut este să-l laudăm pe el!

Domnul reclădește Ierusalimul, îi adună pe cei alungați ai lui Israel. R.

El vindecă pe cei cu inima zdrobită și le leagă rănilor.

El socotește numărul stelelor și le cheamă pe nume pe toate. R.

Mare este Domnul nostru și atotputernic, priceperea lui nu are margini.

Domnul sprijină pe cei sărmani și-i doboară la pământ pe cei nelegiuți. R.

Foia liturgică este un instrument liturgic pus la dispoziție de Actualitatea Creștină, revista Arhiepiscopiei Romano-Catolice de București / www.actualitatea-crestina.ro

LECTURA A II-A

Vai mie dacă nu vestesc evanghelia!

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul către Corinteni 9,16-19.22-23

Fraților, dacă vestesc evanghelia, nu am niciun motiv de laudă, pentru că datoria mă obligă. Vai mie dacă nu vestesc evanghelia! Căci dacă fac aceasta de bunăvoie, am răsplată, dar dacă o fac fără de voie, îndeplinesc o misiune ce mi-a fost încredințată. Așadar, care este răsplata mea? Este aceea ca să vestesc fără plată evanghelia și să nu mă folosesc de dreptul pe care mi-l dă evanghelia. Căci, deși sunt liber față de toți, m-am făcut sclavul tuturor ca să-i câștig pe cât mai mulți. Am devenit slab pentru cei slabi, ca să-i câștig pe cei slabi. M-am făcut totul pentru toți, ca să-i câștig măcar pe unii. Toate le fac pentru evanghelie, ca să am și eu parte de ea.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 8,17bc

(Aleluia) Cristos a luat asupra lui slăbiciunile noastre și a purtat bolile noastre. (Aleluia)

EVANGHELIA

El a vindecat pe mulți care sufereau de diferite boli.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Marcu 1,29-39

În acel timp, ieșind din sinagogă, Isus a intrat în casa lui Simon și Andrei, împreună cu Iacob și Ioan. Soacra lui Simon zăcea la pat, având febră, iar ei i-au vorbit îndată despre ea. El s-a apropiat și a ridicat-o prinzând-o de mână. Atunci febra a lăsat-o și ea a început să-i slujească. Când s-a înserat, după ce a apus soarele, îi aduceau la el pe toți bolnavii și posedatii de diavol și toată cetatea era adunată la ușă. El a vindecat pe mulți care aveau diferite boli și a scos mulți diavoli. Pe diavoli nu-i lăsa să vorbească, pentru că îl cunoșteau. Dimineața, încă pe întuneric, sculându-se, a ieșit și s-a dus într-un loc retras și se ruga. Simon și cei care erau cu el l-au căutat și, găsimdu-l, i-au spus: "Toți te caută". El le-a spus: "Să mergem în altă parte, prin cetățile învecinate, ca să predic și acolo, căci pentru aceasta am venit!" Și a mers prin toată Galileea, predicând în sinagogile lor și scoțând diavoli.

Cuvântul Domnului

În două din textele biblice ale acestei duminici, omul este prezentat în condiția

lui de creatură fragilă, neputincioasă, limitată... Această situație îl face să sufere enorm de mult. Suferința lui este cu atât mai mare cu cât el își dorește să trăiască și să se bucure de viață. În prima lectură, dreptul Iob descrie în acești termeni viața omului pe pământ: Oare nu este numai zbucium pentru om pe pământ și zilele sale nu sunt ca zilele celui tocmit? După cum sclavul tânjește după umbră și cel tocmit așteaptă plata lui, așa este moștenirea mea: luni zadarnice și nopți de chin mi-au fost rânduite. Dacă mă culc, îmi spun: „Când mă voi ridica?” Dar noaptea se lungește și mă satur de zvârcolire până în zori. Zilele mele trec mai repede decât suveica și se termină fără speranță. Iar tot zbuciumul lui se încheie cu o rugăciune adresată Creatorului său: Amintește-ți că zilele mele sunt o suflare și ochii mei nu se vor mai întoarce să vadă binele... El știe că vindecarea lui nu poate veni de altundeva decât de la Dumnezeu. În neputință se află, potrivit fragmentului evanghelic, și soacra lui Simon-Petru. Cei care o înconjoară îi vorbesc lui Isus despre ea, iar Mântuitorul

răspunde rugăminții lor vindecând-o. Să notăm totuși că, pentru sfântul Marcu, intervenția lui Isus e mai mult decât o simplă reanimare. Spunând că, prinzând-o de mână a ridicat-o, evanghelistul definește vindecarea ca pe o înviere. Într-adevăr, evanghelistul se va folosi de același verb, a (se) ridica, pentru a exprima Învierea lui Isus din morți. Cu alte cuvinte, atunci când Isus înfăptuiește o vindecare ea echivalează cu o nouă viață. De altfel, imediat ce febra a lăsat-o, ea a început să-i slujească, semn că vindecarea este totală, dar și că viața cea nouă este una de slujire, așa cum va cere Isus mai târziu tuturor ucenicilor săi. Mai apoi, Isus îi vindecă pe toți bolnavii ce-i sunt aduși și alungă toate duhurile rele din cei posedati, semn că, încet-încet, Împărăția lui Dumnezeu se sălășluiește în sufletele și în viețile celor pe care Mântuitorul îi eliberează de neputințele lor. Sfântul Paul, în lectura a doua de astăzi, ne arată că a înțeles bine rostul predicării Evangheliei. Ea are putere să vindece mințile și „să alunge duhurile rele” din oameni. De